

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	14/428-0/2019
2019 MÁRC 11.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	4 db <i>lu</i>

Alulírott **[REDACTED]** a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 39.K.33.335/2018/14 számú ítéletét kérem megsemmisíteni, mert Alaptörvény-ellenes jogszabályt használtak a bírósági és hatósági eljárásban, valamint a bírói döntés sérti az Alaptörvényben biztosított jogomat.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése, valamint a 27.§-sa alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 423/2012. (XII.29.) Felvételi Kormányrendelet 23.§-nak használatát zárja ki és mondja ki, hogy ellentétes az Alaptörvényben biztosított szabad tanuláshoz való, valamint a szabad művelődéshez való joggal (Alaptörvény X.cikk (1) bekezdését, és XI. cikk (1)-(2) bekezdését.), továbbá a Fkr. 15.§-val.

Az Alkotmánybíróságról szóló 27.§-s értelmében kérem a 39.K.33.335/2018/14 számú bírói döntést megsemmisíteni.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a rám rótt illeték megfizetése alól mentsen fel. Nincs munkahelyem és teljesen ellátatlan vagyok, nem kapok semmilyen szociális ellátást.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A bírósági döntést 2019.01.16.-án vettem kézhez, így a 60 napos határidőből nem futottam ki. A bíróság rám nézve hozott döntést, tehát az ügy érdemi érintettje vagyok.

Bíróságához fordultam az Oktatási Hivatal döntése miatt, és a bíróság a hivatalnak adott igazat.

Rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, nincs az ügyben semmilyen eljárás. Nincs a Kúria előtti rendkívüli jogorvoslati eljárás sem.

Az alapügyben sérelmeztem, hogy az Oktatási Hivatal a jobb eredményű statisztikai és gazdasági tervezői jegyeim helyett a rosszabb jegyű könyvviteli jegyet vette figyelembe. Sérelmeztem, hogy az esélyegyenlőségi pontokat nem számították bele a felvételi pontjaimba, pedig a Fkr. 15.§-nak (3) bekezdése tartalmazza, hogy milyen pontokat kell figyelembe venni a felvételi összpontszám kiszámítása során.

Nekem nem vették figyelembe a 40 pontot, amely az egészségkárosodásomból adódott, így nem lett meg a felvételihez szükséges pontom.

Arra hivatkoztak, hogy a Fkr. 23.§-sa egyértelműen kimondja, hogy az egészségkárosodás miatt mikor lehet pontot számítani. Szerintük akkor, amikor már a 280 pont megvan. Véleményem szerint és a Fkr. 15.§-nak értelmezése során ez egyértelműen ellentétes az Fkr.15.§-val, valamint az Alaptörvény fent említett pontjaival.

AI

Az Fkr. 23.§-a ellentétes az Fkr.15.§-val, valamint az Alaptörvény X.cikk (1), XI.cikk (1)-(2) bekezdésével is.

Az Fkr. 15.§-sa egyértelműen kimondja, hogy a felvételi összpontszámmal kell értékelni az

a).....

b).....

mindkét esetben az esetleg szerzett érettségi többletpontok és **egyéb többletpontok hozzászámításával.**

Ezek szerint az Fkr. 15.§-ban meg lett jelölve az egyéb többletpontok is, és annak részletezése is, hogy melyek számítanak az egyéb többletpontoknak. E között található a (3) bekezdés e) és f) pont is. Szó sincs arról, hogy figyelni kell a 23.§-ra.

Azt írja a bíróság, hogy az államnak joga van ahhoz, hogy meghatározza, hogy kik tanulhatnak. Úgy gondolom, hogy nincs, mert mindenkinek akinek nem az állam fizet, annak diákhitelt kell felvenni, vagy állja a saját pénzéből. A diákhitelt is vissza kell majd egyszer fizetni, így azt is vehetjük már az egyén saját pénzének. Így a saját pénzemért vett dolog megvételébe, hozzájutásába nem szólhat bele az állam. Azt veszek a saját pénzemért amit akarok. Ez az emberek szabadsága. Ha az állam fizetné mindenkinek akkor talán lehetne joga ahhoz, hogy megmondja, hogy ő kinek a tanulását finanszírozza és kiét nem. Ezért nem helytálló a bíróság indoka.

Az egyetemi felvételemkor ez volt a pótfelvételi eljárás, de én jelentkeztem rendes felvételi eljárásba is. Többször nekifutottam már. Viszont egyszer alkalmam volt arra, hogy Magyarországon székelő, de külföldi egyetem hallgatója lettem és mivel Budapestre kellett volna feljárni, így átjelentkeztem Miskolcra. A Miskolci egyetem át is vett, így lettem az ő hallgatójuk. A külföldi egyetem semmilyen pontszámítást nem csinált, csak az érettségi bizonyítványomat kellett bemutatnom és felvételi elbeszélgetésen részt vennem. A szóban forgó ügy előtt tehát már egyetemi hallgató voltam. Az egyetemi hallgatókra vonatkozó minimum 280 ponttal rendelkeztem, különben nem vett volna át a Miskolci egyetem. Egy külföldi egyetem biztosította számomra a felső tanulmányok folytatását, a magyar állam meg nem, de az Oktatási Hivatal sem. Pótfelvételi eljárásban is megírtam, hogy már egy magyar egyetem hallgatója vagyok, erre mégis ilyen nevetséges indokkal tették tönkre a jelentkezésemet. Nem vagyok már sajnos 20 éves, így a lehetőségeim igencsak korlátozottak. Ezért nem volt joguk ahhoz, hogy tanulmányaimba való korlátozást ilyen módon megtegyék. Még egy pár évem van arra, hogy diákhitelt vegyek fel, hogy tanulmányaimat folytassam, mert még mindig nem adtam fel. A külföldi egyetem által biztosított szakot nem folytattam, mert a közgazdaság nem az én világom, én a jog világot szeretem.

Az én esetem bizonyíték arra, hogy Magyarországon a Magyar Állam és szervezetei nem biztosítják a szabad felsőoktatáshoz való tanulás jogát. Ha valaki a saját pénzén akar tanulni, azt is meggátolják, így a saját pénzem sem engednek azt venni, amit én akarok. Ez már nem csak a szabad tanuláshoz való jog, hanem a szabad kereskedelemhez, vásárláshoz, birtokláshoz való jog megsértése is. Ehhez a Magyar Államnak nincs joga, mert sérti vele a hazai alapvető jogok érvényesülését és az európai jogok érvényesülését is.

A szóban forgó ügyben tehát olyan jogszabályt (Fkr.23.§) alkalmaztak, amely szembe megy a szabad tanuláshoz való joggal, a szabad szakma megválasztásának jogával, a szabad birtoklás jogával és a saját kormányrendeletének 15.§-val is. Alaptörvény-ellenes jogszabályt alkalmaztak a hatóságok a döntéseikben. Így az Oktatási Hivatal és a Bíróság is.

A jogalkotó az állam döntött az Fkr.15.§-ról, de a 23.§-ról is. Így nem mondható az, hogy a jogalkotó csak a 23.§-ban foglaltakat vette egy rendeletbe. Ezért a bíróság és a hatóság döntése arra vonatkozóan, hogy az állam saját akarata, hogy kik tanulhatnak és kik nem a 15.§-s szerint sem helytálló, mert ebben mindenki számára biztosított a felsőfokú oktatásban való jelentkezéshez szükséges lehetőség. A 23.§-s ezt a lehetőséget kizárja. Ezért a 23.§-s a magyar és az európai oktatáshoz, szabad szakma megválasztásához, felsőfokú oktatásban való részvételhez való jog megakadályozására szolgál, magyarán ellentétes minden joggal. Ezt egy jogszabályban, legyen az kormányrendelet nem lehet használni. Ezért kérem ennek a jogszabályhelynek a kizárását a tisztelt Alkotmánybíróságtól.

Az Abtv.27.§-ban a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását kérem és így egyúttal az ítélet megsemmisítését. Egyrészt a bíró a döntésében alaptörvény-ellenes jogszabályt használt, másrészt nem vette figyelembe, hogy több jogszabályt megsértve hozta meg az Oktatási Hivatal a döntését.

Nem vette figyelembe, hogy az Oktatási Hivatal sehol nem tünteti fel, hogy az 1997-ben érettségi könyvviteli, statisztikai, vállalati tervezői érettségi tantárgy ma minek felel meg. A könyvvitelről nem derül ki a felvi.hu oldalán, hogy az a jelen közgazdasági alapismereteknek megfelel. Ha oda van írva, hogy választott szakmai érettségi tantárgy, akkor egyértelmű, hogy az ember azt választja, ami a legjobb eredményű. A statisztika és a vállalati tervezés szorosabban kötődik a közgazdaság alapjához, mint a könyvvitel, mert a könyvvitel csak egy adott vállalati egység gazdálkodásának számadatait tartalmazza. Semmilyen statisztikai kimutatással, volumennel nincs, de más vállalatokra nézve sincs semmilyen adattal. Ezért a könyvvitelnek van a legkisebb köze a közgazdaságtanhoz. Ezért nem lehet elfogadni a bíróság döntését, mert döntését nem támasztotta alá olyan tudományos kimutatással amelyben igazolt lett volna, hogy a könyvvitel nagyobb részt vesz a közgazdaságtanba, mint a statisztika vagy a vállalati tervezés. Nem beszélve arról, hogy a kormányrendelet azt írta, hogy a legjobb eredményt kell figyelembe venni. A könyvvitel pont nem az volt. Ezért megsértette azon jogomat, amely a felsőfokú tanuláshoz való jogot jelenti.

A másik nagyon fontos dolog, amiért a bírói döntés alaptörvény-ellenes, hogy nem figyelt arra, hogy az Oktatási Hivatal az én Fkr.-ben lévő összes lehetőségemet biztosítja-e. Ezzel megvalósította a tisztességtelen eljárást is.

Nem vette figyelembe, hogy az Fkr.-ben szó van arról, hogy a 2005 előtti érettségizettek felsőoktatási felvételi szakmai vizsgát tehetnek. A felvi.hu és az Oktatási Hivatal ezt a jogot a felvi.hu oldalon és sehol akkor nem biztosította, mert a felvételi űrlap nem tartalmazott ilyen megjelölést. Tudom, mert az összes felvételi lapot elmentettem. A 2019-es rendes felvételi űrlap már tartalmaz ilyet, de a korábbi nem. Ezért az Oktatási Hivatal nem biztosította azon pontszerzési jogot, amelyet már 2012-től biztosít a kormányrendelet.

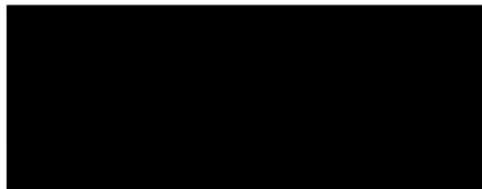
Ezért az alapvető jogomtól fosztottak meg, így megsértve az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdésben és a XI. cikkében való jogomat. Ezt az Alapvető jogot a Bíróság sem vizsgálta a döntésében, nem vizsgálta, hogy a pótfelvételi eljárás során vagy korábban biztosították-e ezt a jogot. Ezért döntése Alaptörvény-ellenes, amelyet kérek megsemmisíteni.

Az Oktatási Hivatal a felvi.hu felületen több éven keresztül a 2005 előtt érettségizettek számára nem biztosította a felvételi eljárásban a felvételhez szükséges többletpontok megszerzését, ezzel megakadályozták az emberek felsőfokú tanuláshoz való jogát. Közte az én jogomat is.

Mivel ennek vizsgálatát nem tette meg a Bíróság, így döntésében nem juthatott tisztességes döntésre. Ezért döntése sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat Alaptörvény XXIV. cikk (1), XXVIII. cikk (1). Ennek értelmében kérem a bírósági döntés megsemmisítését.

Minden adatom nyilvános felhasználásához hozzájárulok.

Maradok tisztelettel:

Mezőcsát, 2019.03.06.